Oració a Figueres

Remor d'ànimes a la rambla, el cel s'esmuny entre els plataners que riuen, llampecs de nit il·luminen les façanes atònites i els rostres giren com una baldufa boja. Figueres fa olor de vi dolç i de coca de pa amb sucre i es commou amb un vent remot que blega els xiprers en la plana i arrissa els sembrats que esperen, la primera llum de l'alba en el golf de Roses. Res és orb en la plana empordanesa i res no té destorb en el pas dels dies. Figueres és un submarí daurat que aixeca el periscopi entre camps de cebes tendres. Braços en creu, els figuerencs es desvetllen, sota un cel que clama per una pluja que no arriba o que arriba massa, un temps que asseca els cors o que inunda les places. Avui, que és dia de festa, Figueres, puja a les golfes i rebusca entre els malendreços, els vells records i les antigues certeses, aquells colors exactes ara coberts de pols. Figueres, no miris cap aquell castell inútil, escolta la veu dels fills díscols i no posis tots els ous en el mateix cistell. Figueres, tu que has viscut en els ulls del geni, tu que has caminat amb espardenyes d'espart, tu que danses en la rotllana màgica, tu que jugues amb els somnis, recorda quin és el teu destí, deslliura't del fat que et torba, mesura la tramuntana justa i obre la closa als ulls de la vida. Figueres cruïlla, Figueres refugi, Figueres indòmita, Figueres universal, tu ets la cabanya del pastor i la sirena, no deixis que ningú faci drecera, no deixis que ningú tanqui els ulls, no deixis que ningú es reclogui en les seves pors, perquè el futur, el futur que esperes, ha de passar per la rambla de Figueres.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/05/04/oracio-figueres/844205.html?utm_source=rss